

Báseň Balada o svozu

v letech 1947–1951,¹ patrně Praha

Báseň od neznámého autora, patrně zaměstnance administrativní kanceláře Národní kulturní komise, popisuje vtipnou formou činnost hlavního aktéra svozů Národní kulturní komise A. Soukupa.

Balada o svozu

*By sláva zámků, hradů ožila,
a předvedla se středověká idyla,
všem předvedlo se co je krásy v ní,
zřízena kulturní komise národní.*

*Ta měla věru velkolepý úděl,
a práce byl hned velký příděl,
by z hradů starých, což je um,
na paměť všem zřídila museum.*

*Do práce se hned všichni dali,
hrady a zámky opravili
a tam kde hlodal zdi zub času,
odvezli jinam vnitřní krásu.*

*Odvezli všechno do jiného místa,
kde zdi jsou pevné jizba čistá,
aby tu mobiliář v celé kráse
pro lidu potěchu zazářil zase.*

*Ve dne, v noci po silnici
hrčí auta nákladní.
„Co se děje?“ ptá se každý tvor,
to nic, to se svozem si jede*

pan vrchní inspektor.

*A Alois si jezdí,
od hradu k zámku,
nedbá ni zimy ba ani spánku,
vytáhne z ruin kde jaký kufr,
nejradši odvez by i z hradu šutr.*

*Zámky se plní, nádhera je to,
Alois by jezdit chtěl přes celé léto,
přes celou zimu až do skonání,
jen aby bylo zámků dost k mání.*

*Když je však nečas, svážet se nedá,
útěchu Alois marně tu hledá,
na poštu chodí, bez duch se plouží,
ať se již sváží neb se usouží.*

*Pak slunko zasvitne
v celé své kráse,
Alois hned zmizí
a sváží zase.*

*Až jednou po čase
mu dohoří života svíce
a nebude vidět jeho omšelé líce,
u brány nebeské až Alois stane,
řekne tu jistě: „Dobrý můj pane,
dej ať jak v Rožmberce, paní ta bílá,
má duše na zámcích by dále strašila.“*

ÚDU AV ČR, Praha, OD, fond NKK, kart. č. VI, inv. č. 107; kopie básně, strojopis

1. Báseň byla napsána v době existence NKK, přesnější datum se nepodařilo zjistit.